Zborové dni
ECAV Hybe

Pozývame Vás na zborové dni Evanjelického a.v. cirkevného zboru v Hybiach pod názvom
...život ako hra...

20. až 22. september

Ste srdečne pozvaní!

ZVON

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Hybe

VYDAVATEĽ:
Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Hybe
IČO: 31902529

ADRESA REDAKCIE:
Ev. a. v. farský úrad
032 31 Hybe 122
TEL.: 044/5296 132
E-MAIL: hybe@ecav.sk

REDAKČNÁ RADA:
Mgr. Zuzana Pivková, PhD.
Mgr. Stanislav Grega
Mgr. Ľubica Stančeková
Mgr. Janka Mičevová
Zuzana Žišková
Ing. arch. Ondrej Mrlian

NÁKLAD:
150 výtlačkov
Toto číslo vyšlo v Hybiach
22. septembra 2019

SRDEČNE VÁM ĎAKUJEME ZA VAŠE DOBROVOĽNÉ PRÍSPEVKY NA ČASOPIS ZVON

OBSAH

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE	**3**
AHOJ VŠETCI...	**5**
BÁSEŇ	**6**
BÚRKA	**7**
HYBSKÁ ŠKOLA	**7**
ŠKOLA	**9**
GRILOVAČKA	**14**
DETSKÝ BIBLICKÝ TÁBOR	**15**
UPS HYBE	**17**
FARNOSŤ HYBE	**18**
JDS HYBE	**21**
FUTBALISTI	**22**
POZDRAV OD STAROSTU	**23**
TJ TATRAN HYBE	**25**
DHZ HYBE	**27**

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE

Bratia a sestry,

v Božom Slove máme na viacerých miestach svedectvo o Hospodinovom hneve. Joziáš, judský kráľ o ktorom je zmienka v našom biblickom texte, dostal od prorokyne Chuldy uistenie, že sa ale napriek situácii v ktorej žil, báť nemusí, pretože sa pokoril pred Hospodinom.

Kto to bol vlastne Joziáš? Bol to muž z Dávidovej generácie a po všetky dni sa neuchýlil od Hospodina, Boha svojich otcov (2 Kron 34,33b). Joziáš bol Ámónov syn a vnuk Menaššeho.

Stal sa ako 8 ročný kráľom a kraľoval 31 rokov. Robil čo bolo dobré v očiach Hospodinových a v 12. roku svojej vlády začal očisťovať Judsko a Izrael od modiel. Zrúcal oltáre baalov (čiže cudzích bôžikov) a posekal kadidlové oltáre, ktoré boli na nich.

V 18. roku vlády vyslal Šáfána opraviť dom Hospodinov. Pri tejto činnosti sa našla kniha zákona Hospodinovho, vydaná prostredníctvom Mojžiša. Keď sa to dozvedel, roztrhol si rúcho a kázal zistiť, čo znamenajú slová napísané v tejto knihe, pretože videl, že jeho otcovia nezachovávali Hospodinov príkaz a nedodržiavali všetko, čo v nej bolo napísané. Išli preto ku prorokyni Chulde, aby im objasnila, čo je v tejto knihe napísané.

To, čo im prorokyňa Chulda povedala a ako sa následne Joziáš zachoval je obsiahnuté vo vybranom biblickom texte z druhej knihy Kronickej. Objasnila im slová napísané

2 Kron 34, 22 – 33

22 Vtedy odišiel Chilkija a tí, ktorých určil kráľ, ku prorokyni Chulde, žene Šalluma, syna Tokhátu, syna Chasrovho, strážcu šiat, ktorá bývala v druhej štvrti Jeruzalema, a hovorili s ňou podľa poverenia. 23 Povedala im: Takto vraví Hospodin, Boh Izraela: Povedzte mužovi, ktorý vás poslal ku mne: 24 Takto vraví Hospodin: Hľa, privediem pohromu na toto miesto a na jeho obyvateľov všetky kliatby, poznačené v knihe, z ktorej sa čítalo judskému kráľovi. 25 Pretože opustili mňa a kadili iným bohom, aby ma popudzovali každým dielom svojich rúk, vyleje sa môj hnev na toto miesto, a neuhasí sa. 26 Judskému kráľovi, ktorý vás poslal spýtať sa Hospodina, povedzte: Takto vraví Hospodin, Boh Izraela, o slovách, ktoré si počul: 27 Pretože sa ti obmäkčilo srdce a pokoril si sa pred Bohom, keď si počul Jeho slová proti tomuto miestu a jeho obyvateľom; pokoril si sa predo mnou, roztrhol si si rúcho a plakal si predo mnou, i ja som ťa vyslyšal - znie výrok Hospodinov. 28 Hľa, pripojím ťa k svojim otcom a v pokoji budeš uložený do svojho hrobu, takže tvoje oči neuzrú všetku pohromu, ktorú uvediem na toto miesto a jeho obyvateľov. A oni podali o tom kráľovi správu. 29 Kráľ poslal poslov a zhromaždil všetkých starších Judska a Jeruzalema. 30 Nato vystúpil do domu Hospodinovho kráľ i všetci mužovia Judska, obyvatelia Jeruzalema, kňazi, levíti a všetok ľud od najväčšieho po najmenšieho. Verejne prečítal všetky slová knihy zmluvy nájdenej v dome Hospodinovom. 31 Potom si kráľ stal na svoje miesto a uzavrel pred Hospodinom zmluvu, že Ho budú nasledovať a zachovávať Jeho prikázania, svedectvá a ustanovenia celým srdcom a celou dušou, aby tak plnili slová zmluvy, poznačené v tejto knihe. 32 Zaviazal k tomu všetkých, ktorí boli v Jeruzaleme a v Benjamínsku. Obyvatelia Jeruzalema sa riadili zmluvou Boha, Boha svojich otcov. 33 Zo všetkých krajov, ktoré Izraelci mali, Joziáš odstránil ohavnosti a nástojil, aby všetci, ktorí sa narodia v Izraeli, slúžili Hospodinovi, svojmu Bohu. Po všetky jeho dni sa neuchýlil od Hospodina, Boha svojich otcov.

v knihe zákona a upozornila ich, že Hospodin privedie pohromu na ich miesto a na jeho obyvateľov, pretože Ho opustili a neslúžili iba Jemu, ale iným bohom. Juskému kráľovi však mali odkázať, že keďže si roztrhol rúcho a pokoril sa pred Bohom a plakal pred Ním, keď počul Jeho slová, jeho oči neuzrú pohromu, ktorú uvedie na toto miesto a jeho obyvateľov a v pokoji bude môcť zomrieť.

Keď kráľ Joziáš počul tieto slová, vstúpil do domu Hospodinovho, spolu so všetkými mužmi Judska, obyvateľmi Jeruzalema, kňazmi, levítmi a všetkým ľudom od najväčšieho po najmenšieho. Verejne prečítal slová knihy zmluvy nájdenej v dome Hospodinovom a uzavrel s Hospodinom zmluvu, že Ho budú nasledovať a zachovávať Jeho prikázania a budú ich zachovávať celým srdcom a celou dušou. Kráľ k tomu zaviazal všetkých, ktorí boli v Jeruzaleme a v Benjamínsku. Zo všetkých krajov Joziáš odstránil modly a trval na tom, aby všetci slúžili Bohu a po všetky dni sa sám neuchýlil od Hospodina, Boha svojich otcov.

Bratia a sestry, ak aj my niekedy bojujeme s otázkou, či sa na nás Pán Boh kvôli niečomu hnevá, spomeňme si na Joziášov príklad. Buďme aj my tými, o ktorých budú môcť druhí ľudia povedať, že ich nohy sa po všetky dni neuchýlili od Hospodina. Buďme tými, ktorí pôjdu do tohto sveta a budú búrať všetky oltáre falošných bohov.

Pochádzame z rôznych rodín. Ale to, že v niektorých generáciách ľudia neslúžia Hospodinovi, neznamená, že ďalší potomok bude rovnaký. Pamätajme na to, čím sme v Božích očiach a nebojme sa aj veľkých výziev. Keď nás Pán Boh pošle do situácie, ktorá sa nám možno bude zdať na prvý pohľad nezvládnuteľná, On nám dá vždy dostatok síl na jej zvládnutie. Slúžme Hospodinovi a buďme verní.

Keby sme čítali v biblickom príbehu o Joziášovi ďalej, zistili by sme, že vyčistil zem od modiel, ale nemohol očistiť všetky ľudské srdcia od modlárstva. Nie všetci ľudia činili tak úprimné pokánie, ako ich kráľ. Boží súd začal najskôr tým, že verný a dobrý kráľ predčasne zomrel. Joziáš tragicky zahynul v bitke pri Megide. Postavil sa proti faraónovi, ktorý tiahol proti Asýrii a postrelený zomrel.

Ďalšie generácie, ktoré nasledovali po Joziášovi, robili zase to, čo sa Hospodinovi nepáčilo. Boh na nich priviedol chaldejského kráľa, ktorý ich všetkých zavraždil. Všetky vzácnosti z domu Božieho aj poklady kráľa a jeho hodnostárov odniesol do Babylónie a spálil Boží dom. Zrúcal hradby Jeruzalema a spálil všetky jeho paláce a tých, ktorí unikli meču odvliekol ako otrokov do Babylónie.

Bratia a sestry, buďme verní Hospodinovi. Ježiš Kristus nás svojou smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním zmieril s Otcom a preto sa teraz smieme nazývať Božími deťmi. Žijeme tak pod milosťou a už sa nemusíme báť. Tak, ako Hospodin ušetril Joziáša, pretože sa pred Ním pokoril, tak ušetrí aj nás.

Aj keď budú ľudia okolo nás veriť iným veciam, alebo ľuďom, my sa vždy spoľahnime na Neho. Iba to má zmysel. Dôverujme Mu a On nás vyslyší.

Amen

Mgr. Danica Fojtíková

AHOJ VŠETCI...

Ahoj všetci, čo sme sa nestratili

Predtým sa chodilo v nedeľu do kostola a po kostole sa ženy ponáhľali domov, dovariť nedeľný obed, ale tiež si stihli ešte aj poklebetiť. Chlapi asi podobne, cestou domov porozprávať sa a poradiť napríklad o poľných prácach a iných chlapských záležitostiach. (Ale, čo si budeme nahovárať – niektorý chlap možno aj do krčmy, ak bola otvorená.)

No a dnes???

Čo bolo, to bolo, dnes sú hlavne peniaze na prvom mieste!

My to asi ešte prežijeme, ale aj tak závidím Talianom a iným stredomorským štátom, kde to ešte stále funguje – siesta a rodina! Ale tiež to záleží na každom z nás. A niektorým mladým vôbec nič nezávidím, už hádam ani tú mladosť!

Stratili sme sa...

Nastúpila som do trolejbusu a posadila sa oproti starej panej. Niekto sa chcel niečo spýtať vodiča, ale ten je zatvorený vo svojej „kukani“. Spomenula som si na časy, keď ešte v autobuse mestskej hromadnej dopravy sedával sprievodca. Mohlo sa ho opýtať na všeličo, na cestu, na prestupy alebo len tak s ním porozprávať. Všimli ste si ako starí ľudia nadväzujú rozhovor? Väčšinou ale nemajú s kým.

Mladá maminka viezla v kočíku dieťatko. Dievčatko maminke niečo hovorilo, ale márne, tá ju nepočula... V slúchadlách, ako je teraz u mladých ľudí zvykom, jej dunela muzika.

U lekára som sedela celkom blízko naproti nemu, ale on nemal čas sa na mňa ani pozrieť. Sledoval o mne všetko v počítači. Prečo by sa ma mal vypytovať ako mi je, keď mu všetko o mojich neduhoch povie počítač, no nie?

Z nášho bytového domu vyšiel pán. Asi tu býva, napadlo mi, ale nepoznám ho, tak ako nepoznám ďalších obyvateľov nášho jedenásť poschodového domu. Voľakedy sa poznala navzájom celá veľká dedina. Dnes nikde na ulici pred domom nenájdete spoločenstvo ľudí – susedov, len tak sa rozprávajúcich na lavičke.

Neďaleko bol obchod s potravinami. Vedúca, pani Rusnáková, kým som nakúpila pýtala sa, čo deti, ako zdravie a my sme

vedeli, že nás rada vidí a patrí do našich životov.

V terajších samoobsluhách väčšinou nenájdete nikoho, kto by vám poradil. Pri pokladni zmätkujeme s nákupným vozíkom, s tovarom na páse aj so zadávaním PIN. Ťažko s nami môže unavená pokladníčka prehovoriť, nemá čas sa na nás niekedy ani pozrieť, musí dávať pozor na kódy, ale aj na nečestných zákazníkov.

Doma som volala poruchy – výťahárov. Po nekonečne dlhej dobe sa ozval hlas ako zo záhrobia. „Čo môžem pre vás urobiť?“ Na túto otázku som už alergická. Počujem ju pri každom volaní do viacerých inštitúcií.
„Stlačte jednotku, keď...“ radil hlas.
„Stlačte dvojku, keď ... Stlačte krížik, keď ...“
Keď čo? V tej rýchlosti som nezaznamenala. Skúsila som stláčať podľa pokynov, aby som sa nakoniec dozvedela, že pretože nič nebolo stlačené, spojenie sa prerušilo.

Čo mám stlačiť, aby ľudia k sebe zase našli cestu?! – kričala som do hluchého telefónu.
Spomínate si, ako sme v detstve sedávali s rodičmi po večeri pri stole a rozprávali sme sa?

Keď poviem deťom mojich detí, že nie televízor (pravda je, že sme ho nemali), ale rozhovory s rodičmi a sestrami, knihy, spoločenské hry, ručné práce a v neposlednom rade príprava do školy – boli náplňou našich večerov – zmysluplných a nepremárnených – tak mi to nechcú veriť. Dnes sedia rodičia pri televízore, deti väčšinou tiež, alebo aj „u seba“ s počítačom.
Stratili sme sa, a ak na nenájdeme, bude nám raz všetkým ťažko a smutno.

Ahoj všetci, ktorí sme sa nestratili.

Janka Mičevová

BÁSEŇ

Pane, každého voláš: zvestuj, káž,
čaká na teba Mesiáš!
Všetci sme Tvoji učeníci.
Vždy, doma, v práci na ulici
treba s radosťou veľkou niesť
tú najvzácnejšiu správu – zvesť:
Ježiš je tvojím priateľom
a bdie nad tebou nocou - dňom.

Nie na návštevu, krátke prijatie,
na stály pobyt, vzácne objatie,
na celý život, večnosť celú
voláš nás, drahý Spasiteľu.

Pán Boh nás navždy prijíma
za svoju dcéru, za syna!
On svoje sľuby nemení
v Kristovi sme s Ním zmierení.

anonym

BÚRKA

(autorov rukopis z roku 1864 jazykovo a gramaticky upravila Janka Mičevová)

Nebo sa zatiahlo čiernymi mrakmi. Blížila sa búrka. Zdvihol sa vietor a hnal pred sebou kotúče prachu. Stromy vo vetre praskali, knísali sa, v povetrí lietalo lístie.

Z oblakov začalo liať, križovali blesky, hromy rachotili – zdalo sa, že celá obloha je v plameni. Od ťažkého hrmenia sa začali triasť obloky.

Predesené deti pribehli do izby k mame a ukrývali si pri nej svoje tváričky.

„Nebojte sa, miláčikovia moji, Pán je blízko! Pána sa nemusíte báť, lebo kto Ho miluje, poslúcha a ctí – na toho aj Hospodin pamätá. On je, moje drahé deti, vaším láskavým Otcom, bez Jeho vôle sa ani vlas na vašej hlave nepohne! Len zlý, bezbožný a hriešny človek sa má Hospodina báť, aby ho za jeho hriechy nepotrestal.

On cez svoje múdre a večné zákony, celý svet vidí a spravuje. Keby nebola búrka, hrom a blesk, vtedy by sa aj povetrím šírili rôzne nákazy, ktoré by mohli priniesť ľuďom aj všetkému živému rôzne nemoci a ťažkosti. Cez blesk, hrom a dážď sa povetrie prečistí a zem sa stane úrodnejšou. Ale opatrnosti nikdy nezbýva, preto aj vy moje milé deti, počas búrky ani neutekajte, ani sa pod stromy neschovávajte, lebo voda, železo, vysoké stromy a rýchly beh priťahujú hrom.“

Ľudovít Orphanides

HYBSKÁ ŠKOLA

Hybe, dedinka dýchajúca v lone Liptovskej kotliny, kedysi kráľovské mestečko, ligotajúce sa výsadami od uhorského kráľa Bela IV., v sebe skrýva skvost, ktorý si chráni do dnešných dní. Je to hybské školstvo, ktoré prvýkrát uzrelo svetlo sveta, podľa rodáka a historika Ruda Brtáňa, už koncom 16. storočia a to pri miestnej fare. Prvá murovaná škola vyrástla začiatkom 19. storočia a jej nová verzia, terajšia už nepoužívaná historická budova školy, začiatkom storočia 20-teho. Dátum narodenia súčasnej hybskej školy sa viaže na 30. roky 20. storočia, pričom v neskorších dekádach dochádzalo k jej postupnému rozrastaniu až do dnešnej podoby.

Hybská škola robila vždy česť svojej obci a to vysokou úrovňou výchovy a vzdelávania. Dôkazom je množstvo jej významných odchovancov, ktorí obohatili pokladnicu slovenskej vedy a kultúry. Spomenúť treba hybského učiteľa a osvetového pracovníka Ľudovíta Samuela

Orphanidesa, herca Ivana Rajniaka, organizátorku ochotníckeho divadla a priekopníčku detského divadla Ruženu Jariabekovú, básnika Júliusa Lenka, prozaika Dobroslava Chrobáka či autora Tisícročnej včely a Pacha, hybského zbojníka – Petra Jaroša.

V súčasnosti hybská škola vychováva a vzdeláva žiakov nielen z Hýb, ale aj z Kráľovej Lehoty, Malužinej, Nižnej Boce, Vyšnej Boce i Východnej. Škola sa aktívne zapája do športových, umeleckých či vedomostných súťaží, kde sa zvykne umiestniť sa popredných priečkach. Vydáva vlastný školský časopis Hybáčik, organizuje literárno-čitateľskú súťaž Literárne Hybe, a predovšetkým slávi významné úspechy na celoslovenskej úrovni v bežeckom lyžovaní. Je to moderne vybavená škola s jazykovou učebňou pre 15 žiakov, multifunkčným prírodovedným laboratóriom, ktoré umožňuje merať a vyhodnocovať fyzikálne a chemické veličiny, tiež s plne vybavenou školskou dielňou a školskou telocvičňou. Škola je pripojená na internet, má dataprojektory v každej triede, dve špeciálne triedy, nedávno zmodernizovanú školskú kuchyňu s jedálňou. Naša škola však chce neustále napredovať, a tak sa zapojila do projektu Zlepšenie technického vybavenia odborných učební. Tento projekt zahŕňa realizáciu stavebno-technických úprav učebne fyziky a jej modernizáciu a rovnako aj vybudovanie novej učebne IKT. Škola momentálne čaká na posúdenie schválenia tohto projektu v druhom kole. Naša výchovno-vzdelávacia inštitúcia práve prešla rekonštrukciou časti školskej budovy. Konkrétne sa vymaľovali **triedy a chodby na druhom stupni**, vymenili sa nové plastové okná a pribudla i nová fasáda. Rekonštrukcia prebehla **za pomoci Obecného úradu v Hybiach a ECAV obce Hybe.**

Obec Hybe môže byť právom hrdá aj na svoju súčasnú školu, pretože úspešne nadväzuje na kvalitnú výchovno-vzdelávaciu tradíciu a verí, že v budúcnosti prinesie nové poklady do oblasti slovenskej vzdelanosti.

ŠKOLA

Z histórie Novej školy CZ ECAV na Slovensku Hybe

Evanjelictvo v minulosti bolo známe tým, že malo silné základné – elementárne školstvo. V našom Liptovsko-oravskom senioráte mali evanjelické cirkevné zbory dvadsaťpäť cirkevných škôl, teda skoro v každom zbore. I náš, hybský artikulárny cirkevný zbor mal svoju, na tú dobu vynikajúcu školu, veď ju projektoval známy architekt M.M. Harminc. Keďže detí pribúdalo v školskom roku 1930/31, školský inšpektorát povoľuje ešte ponechanie piatej dočasnej postupnej triedy pri ev.a.v. škole ľudovej v Hybiach. Súčasne povoľuje na škole striedavé vyučovanie pri plnom počte učebných hodín najneskoršie však do 30. júna 1931. Zároveň upozorňuje, že striedavé vyučovanie povoľuje sa posledný krát v tomto školskom roku len ako núdzové opatrenie a je nevyhnutne potrebné, aby udržovateľ (cirkev) čim skôr riešil otázku prístavby školy. Ak by to udržovateľ školy z akýchkoľvek príčin urobiť nemohol, nech to oznámi tunajšiemu úradu, aby sa prostredníctvom okresného úradu mohla prinútiť politická obec, postarať sa o zaškolenie nadbytočných detí, prípadne o zriadenie meštianskej školy.

CZ až 22. októbra 1933 na celocirkevnom konvente vtedy „evanj. a.v. cirkve hybskej“ pod predsedníctvom slova B. kazateľa vlp. Teodora Bálenta rozhodol, že ku terajším štyrom učebniam potrebné sú dve nové učebne a kultúrna miestnosť, ktorú by používali veľmi často aj školské dietky.

Celocirkevný konvent jednohlasne uzaviera, že ku terajším štyrom učebniam postaví na takzvanom pavellovskom a kleinovskom pozemku dve nové učebne, kultúrnu – prednáškovú miestnosť a ostatné potrebné príslušnosti. Zbor túto stavbu prevedie vlastným nákladom v tom prípade, jestli obdrží od krajiny primeranú subvenciu. Predsedníctvo cirkevného zboru sa poveruje, aby porobili všetky ku stavbe potrebné prípravné práce“.

15. decembra 1933 objednáva cirkevný zbor u architekta ing. Františka Bednárika zo Žiliny „ právoplatne a neodvolateľne vypracovanie kompletného projektu a stavebného elaborátu. 26. mája 1936 Okresný úrad v Lipt. Sv. Mikuláši výmerom č. 8973/1936 povoľuje Ev.a.v. v Hybiach cirkvi stavbu školskej budovy (dve učebne, kabinet, chodba) a záchodov teda bez kultúrnej miestnosti.

Presbytérium ev.a.v. cirkevného zboru sa v záujme výstavby kultúrnej miestnosti obrátilo na Výbor bývalých urbalialistov, ktorému podáva návrh: „Uznávame snahu spolku bývalých urbalialistov postaviť v Hybiach pekný reprezentačný kultúrny dom ..., aký je zamýšľaný nákladom ¾ milióna Kč. Omnoho účelnejším a praktickejší, práve preto, že by sa dalo snadno a v krátkej budúcnosti uskutočniť, by bolo postaviť kultúrnu shromažďovaciu miestnosť vedľa budovy novej školy, ktorá sa práve začína budovať.“ Tento návrh bol Urbárom zamietnutý „...z dôvodov hospodárskych ťažkostí spolku“.

Stavba školy bola zahájená 7. apríla 1936 zbúraním Čániovského domu a 14. júna 1936 bol položený základný kameň. Záznam z onoho dňa je v kronike, v ktorej

kronikár zaznamenáva i tieto modlitebné slová:

Na stavbu bola postupne vyhlasovaná riadna súťaž – oferta. Súťažilo sa celkove i po jednotlivých druhoch prác a dodávok.

K zvratu v pohľade na druh školy počas výstavby došlo, keď štát vyšiel s myšlienkou výstavby újazdných meštianskych škôl, čo už 20.decembra 1935 premietol do zákona. Boli vybraté mestá a určité obce, kde sa predpokladala takáto škola. Hybe medzi ne nepatrili.

Záujem obce i cirkvi bol takúto školu mať. Preto Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 3. septembra 1936 požiadalo: „či by Slávna cirkev nebola ochotná a keď áno, pod akými podmienkami prepustiť obci horoznačený pozemok spolu so základmi, ktoré boli už dosiaľ pre novú ľudovú školu vystavené“.

20. septembra 1936 zasadol mimoriadny konvent, ktorý dal na takúto požiadavku kladnú odpoveď. Obec však peniaze nemala a rozostavaná škola bola stále cirkevná. Ku zriadeniu meštianskej školy nedošlo hoci stavebníkom stala sa akože obec, ale k podpisu zmluvy v roku 1936 a ani v roku 1937 nedošlo.

Dôležité je, ale poznamenať, že financovanie ďalej šlo cez obecnú pokladňu, čo ako sa neskôr ukázalo bol zlý krok, nakoľko obecný pokladník nevedel vierohodne vyúčtovať načo finančné prostriedky boli použité.

Zastupiteľský zbor obce Hybe listom č. 1310/1937 zo dňa 13. augusta požiadal na základe svojho uznesenia č. 18/1937 zo dňa 8. augusta 1937:

„ že poneváč stavebníkom nádejnej meštianskej školy je ev.a.v. cirkev, budova je postavená ešte dnes na ev.a.v. cirkevnom pozemku a keďže ev.a.v. cirkev na otáznu stavbu už doposiaľ dala 28.000,- Kč a obec ku dokončeniu stavby žiadne hmotné prostriedky nemá, či by Slávna ev.a.v. cirkev ku dokončeniu otáznej stavby dľa možnosti ešte asi 22-25.000,- Kč nebola ochotná poskytnúť.

Poznamenávame, že v páde bude v Hybiach obvodová meštianska škola povolená, môže si ev.a.v. cirkev svoj nárok na dodaný kapitál a pozemok u obci v budúcnosti uplatňovať.“

Uvedené je nespochybniteľným dokladom toho, že školu stavala cirkev a všetky prostriedky finančné i hmotné, ktoré sa na stavbu školy použili boli prostriedkami cirkevnými bez ohľadu odkiaľ tie prostriedky boli získané, vyjmúc prostriedkov, ktoré boli od občanov katolíkov.

Cirkevný zbor na žiadosť o „pôžičku“ odpovedá listom č. 164/1937, zo dňa 7. septembra 1937, kde na základe uznesenia presbyteriálneho konventu zo dňa 5. septembra 1937: „poskytne ešte 24.500,- Kč, ak by potreba vyžadovala vyššiu sumu by nemohol“.

Na uvedenom konvente sa uznieslo, že obci budú požičané peniaze z miestneho Patronátu, s tým, že sa cirkev sa nevzdáva pozemku ani dvora a od doteraz ním požičaného kapitálu 52.500 Kč bude v zmysle určenia vrchnostenského dozoru seniorátu účtovať 4% úrok.

I keď stavba školy nešla tempom akým začala, o veci školy píše 15. októbra 1937 administrátor zboru Miloslav Slávik

Vznešenému Seniorskému úradu v Porúbke:

„Nová školská budova sa už horko ťažko dokončuje, takže snáď už 1. novembra, najpozdejšie však 15., mohli by sme do nej vtiahnuť dve naše triedy a tak zrušiť konečne striedavé vyučovanie.

Našu žiadosť o meštianku zamietli s tým odôvodnením že treba podať znovu, podoprieť novými prílohami; pritom však nie je isté, že 1. septembra 1938 bude meštianka v Hybiach jestvovať".

Ukončenie neistoty čia škola je, či bude, dáva list Liptovského ev.a.v. seniorský úradu v Porúbke zo dňa 18. novembra 1937, č. 2068/1973, cirkevnému zboru na jeho žiadosť akého charakteru škola bude nasledovne:

„ Zásadné stanovisko seniorálneho presbytéria v tej to veci bude akiste také, že čokoľvek konal hybský artikulárny zbor v tejto veci, je právne neúčinné, lebo k svojmu uzavretiu konventuálnemu si nevyžiadal cirkevno-vrchnostenského schválenia podľa §-u 273 Cirkevnej ústavy. Školská budova je v jej celku cirkevná budova, lebo sa stavala na cirkevnom pozemku, stavebné povolenie obdržal cirkevný zbor a stavebníkom bol tiež cirkevníkom. Ak spravil v tejto veci cirkevný zbor s politickou obcou nejakú dohodu, je to všetko neplatné ... veď dokonca nie je to schválené ani okresným úradom".

Na tento list seniora Ľudovíta Šenšela reaguje zborové presbytersvo radostne tak, ako je to zrejmé z listu Miloslava Slávika, ktorý je odpoveďou na jeho list:

„Vznešený pán senior,

Údovia zborového presbyterstva s radosťou vzali v známosť znenie prípisu č. 2068/1937, ktoré razom odstránilo všetku rozličnosť v názoroch o vlastníctve školskej budovy a ešte s väčšou radosťou prijali tú zvesť o dôjdení subvencie. Obidve veci ich postavili na nohy, lebo teraz budú môcť prikročiť k výplate katolíckych občanov".

V liste sa spomína vyplatenie katolíckych občanov. Na vysvetlenie treba povedať, že po schválení konventom, že škola bude obecná sa na stavbe podieľali i občania katolíci, ale len prácou a povozom. Preto, keď zbor rozhodol, že škola ostane evanjelická cirkevná a že školu dostavia sám, bez obce, pretože táto na školu neprispela ničím, bolo nutné občanov katolíkov vyplatiť, čo sa aj udialo.

Zbor tlačený potrebou otvorenia nových tried pripravuje posviacku školy, i keď táto ešte na poschodí nie je dokončená. Po dohode so seniorom Ľudovítom Šenšelom vykoná posviacku dvoch učební, Miloslav Slávik. Požehnanie vykonal 7. novembra 1937.

Od roku 1940 sa pripravuje reorganizácia ľudového školstva. Nový zákon nadobudol účinnosť od 1. januára 1941. V Evanjelickom Posle zpod Tatier z 15. januára 1941 je uvedená podrobná informácia i tejto reorganizácii. Uvádza sa v ňom, že štátne školy nebudú, ostanú len cirkevné školy a školy obecné.

Tým vtedajší štát dosiahol, že cirkevné školy boli odovzdané do užívania politickej obci s celým školským inventárom i školskými základinami (školské pole, učiteľské byty) okrem kantorských základín. Dôležité v tomto zákone ale je, že všetok takto odovzdaný majetok ostáva vo vlastníctve cirkevného zboru, vlastníctvo teda nie je

dotknuté, ale všetky ťarchy (dlžoby, verejné dávky, poistné atď.) na školských objektoch znášajú politické obce.

Vyučovanie sa stalo na ľudových školách bezplatným, náboženstvo sa malo vyučovať dve hodiny týždenne. Riaditeľa mal menovať minister. Ani učiteľov si už cirkev nebude môcť voliť, pretože na obecné školy menuje učiteľov ministerstvo.

Pretvorenie pôvodnej Ev. a.v. ľudovej školy na novú Ev. a.v. ľudovú školu sa udialo od 1. septembra 1942 listom Ministerstvom školstva a národnej osvety, (Mšano), zo dňa 18. marca 1942, č.j. 87.746/42-I-A/2. V názve sa teda nič nezmenilo, ale financovanie prevádzky školy sa prenieslo na obec. Počet evanjelických žiakov v prípise uvedených je 226. Obvod školy tvorí katastrálne územie obce, avšak iba pre deti ev. a.v. náboženstva. Pre deti rím.kat. náboženstva sa ponecháva i naďalej rím.kat. ľudová škola na základe výnosu čís. 87743/41 povolením odchýlky podľa §5, odst. 1.

Zriadenie meštianskej školy však aj naďalej ostávalo v mysliach Hybenov, evanjelikov. Veci sa ujal riaditeľ Evanjelickej a.v. školy Pavel Cholvád, ktorý zvolal na deň 6. februára 1944 do obecného domu všetkých záujemcov a zástupcov hybských korporácií. Z tohto stretnutia vzišiel prípravný výbor na čele s Pavlom Cholvádom. Zástupcovia rímsko-katolíckej cirkvi odmietli podporovať tento zámer z dôvodu žeby zanikla jednotriedna rímsko-katolícka škola a cirkev by stratila nárok na kantora.

Pravdepodobne v marci roku1944 odišla do Bratislavy delegácia Hybenov na čele so škôldozorcom M. Hrivňákom, aby urýchlila zriadenie meštianskej školy. Stalo sa tak na základe Výnosu MŠANO zo dňa 2.8.1944, č. 81414/1944, s tým, že Štátna meštianska škola v Hybiach sa zriaďuje od 1. septembra 1944. Vyučovanie bolo povolené vo dvoch triedach. Vedením správy školy bol poverený Daniel Koreň a pridelenými učiteľskými silami boli - odborný učiteľ Rudolf Tolarovič a individuálna učiteľka Anna Pagáčová. Do prvej triedy bolo zapísaných 51 detí a do druhej 33 detí. Vyučovať sa malo v novej budove Evanjelickej a.v. školy, ktorú Evanjelická a.v. cirkev v Hybiach dobrovoľne (majúc nevšedné porozumenie pre duchovné potreby svojich cirkevníkov a lásku ku škole) prepustila na tento cieľ. Toľko sa možno dočítať z mne dostupnej kópie školskej kroniky.

Do tejto situácie prišlo Slovenské národné povstanie, ukončenie vojny, ale i nová školská politika pod dohľadom rodiaceho sa režimu vlády jednej strany, ktorý sa síce nazýval ľudovodemokratický, ale s demokraciou nemal nič spoločné. Darmo voľby na Slovensku vyhrala Demokratická strana, násilím a obštrukciami bola zo slovenskej politickej scény i spolu s ďalšími stranami zlikvidovaná.

To sme už v dobe, keď pisateľ týchto riadkov sedel v starej škole a učil sa v Národnej škole zmiešanej a od štvrtej triedy v Osemročnej strednej škole, keď ešte v prvej triede má na vysvedčení známku z náboženstva.

Školské budovy však už cirkevný zbor nevlastní. Bez pýtania si ich zoberie štát, pričom o nájme nepadne ani slovo. K starej škole sa potom pristaví sociálne zariadenie, začas je tam i ordinácia lekára, napokon sa zriadi materská škola.

I k novej budove sa pristaví kultúrna miestnosť, v ktorej sa premieta kino, ba je tam i kuchyňa s jedálňou pre cezpoľných žiakov. Dokonca našiel sa i priestor pre malý bytík pre pani učiteľku Ruženu Jariabekovú. Prístavba sa potom, po výstavbe kultúrneho domu, zmení na telocvičňu, z javiska sa zriadi učebňa, aby sa napokon ďalšou prístavbou získala nová kuchyňa a jedáleň, ale i výučbové priestory.

O poslednej zmene by sa dalo povedať viac. Mala svoje ťažkosti, tak isto, ako aj posledné Stavebné úpravy na Základnej škole a Materskej škole, časti Cirkevného zboru Hybe. Výsledkom dobrej vôle a ochoty všetkých zainteresovaných sa dohodnúť, sú vymenené okná a vyhotovené zateplenie, ako aj výmaľba priestorov tejto časti školy. Na záver to isté, v trochu pozmenenej podobe, čo odznelo pri jej posviacke:

Prosíme Ťa Hospodine všemohúci, aby si Ty sám žehnal tomuto upravenému dielu, pomáhal ho udržiavať a požehnával v budove tejto všetkým tým, ktorí v nej budú hľadať pokrm dušiam i útlym srdciam. Amen.

Ondrej Mrlian

GRILOVAČKA

Zborová grilovačka so Sarah Fitch

Leto bolo plné zážitkov, no tento bol niečím výnimočný, pretože nás prišla navštíviť osôbka, ktorá je od nás ďaleko, ale nášmu srdcu veľmi blízka. Stala sa na jeden rok súčasťou nášho zboru, rodín a životov. Našla si práve cez leto čas, aby nás opäť videla naša americká Sára. Keď vošla v nedeľu do kostola, nepotrebovala si pripomínať slovenské slovíčka, pretože úsmevy a objatia hovorili za všetko a my sme sa cítili, akoby to bolo včera, keď odišla. Akurát na fotografiách vieme porovnať, že malé Zvončekové deti trošku povyrástli a miesto toho, aby sa ku ním skláňala ju mohli objať okolo ramien. Počas Služieb Božích nás krátko pozdravila, no viac času sme strávili na spoločnom popoludní na farskej záhrade, kde sme starší aj mladší, ako jedna rodina spomínali na spoločné zážitky a rozprávali aj o tom, čo sa menilo v našich životoch a ako sa Pán Boh o nás staral a niesol nás. Urobili sme zopár spoločných fotografií, aby sme v budúcnosti mohli opäť porovnávať.

Vďačný sme ti Pane Bože, za tento spoločný čas so Sárou. Hoci rozprávame rozdielnym jazykom, spája nás Tvoja Láska.

Anička Budaiová

DETSKÝ BIBLICKÝ TÁBOR

Milí bratia a sestry, dovoľte mi podeliť sa s vami o nádherne prežité chvíle počas 5 dní strávených v detskom biblickom tábore 2019, ktorý sa konal v Liptovskom Jáne od 22.júla do 26. júla pod názvom „Ja som“. Spätne, keď si premietam chvíle strávené na tomto tábore, mám pred sebou slová 23 žalmu : „Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza. Dušu mi občerstvuje, po spravodlivých cestách vodí ma pre svoje meno. Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú. Stôl mi prestieraš pred mojimi protivníkmi, hlavu mi pomazávaš olejom, je preplnený kalich môj. Len dobrota a milosť bude ma sprevádzať po všetky dni môjho života a bývať budem v dome Hospodinovom dlhé časy.“ amen.

Spoločne s 32 deťmi sme prežívali milosť danú od Pána Boha a nechali sa viesť tým najlepším pastierom, on nám dával sily zdolávať rôzne prekážky, či už dlhé túry, ktorých v tomto tábore nebolo málo, či odlúčenie od rodiny, či strach z tmy na výlete v Stanišovskej jaskyni. Nemali sme nikdy nedostatku, vďaka stravovaciemu plánu Miloška Šuchtára a usilovným rukám mami p. kaplánky, Adriánky Gregovej, tety Šuchtárovej, tety Piovárovej, tety Michalidesovej, tety Žiškovej a Zuzky Žiškovej, Zuzky Lofajovej, Vierky Rajniakovej bolo jedlo prichystané vždy v tú správnu chvíľu. O nákupy sa postarali Janko Žiška a pán farár.

Pán Boh je dobrý, to sme pocítili v tomto tábore. Požehnal nám množstvo aktivít. Hneď v prvý deň sme pátrali po stratenej ovečke, ktorú nám pomáhali hľadať

aj kynológovia z okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši. Nakoniec sme ju našli celú zmorenú pri termálnom prameni tzv. kadi, v ktorom sme sa mohli osviežiť. Druhý deň sme si odskúšali aké náročné je chodiť v tme a navštívili sme Stanišovskú jaskyňu. A aké úžasné je mať svetlo, večné svetlo Pána Ježiša sme spoznali pri hre tety Slávky Kleinovej. Tretí deň sme sa vybrali na cestu a to nie hocijakú. Putovali sme za pokladom cestou, necestou, horami, dolami tam za veľkou riekou čakala nás odmena. Celkovo sme v ten deň prešli viac ako 18 000 krokov. Putovali sme na Borovú sihoť, osviežili sme sa vo Váhu, napili sa z minerálneho prameňa a tí, ktorým ešte ostali sily vyšli na rozhľadňu. Za odmenu sa osviežili v kadi a pokračovali na chatu, kde sa do večera len jedlo, veselilo a hralo do úplného úmoru. V štvrtý deň sme spoznali príbeh o Lazarovi. Tak ako živá voda v rozprávke mala moc oživiť mŕtvych, tak Pán Ježiš zasľúbil, že kto v neho verí, bude žiť aj keď umrie. Účinky vody sme si boli odskúšať na Termálnom kúpalisku v Liptovskom Jáne a do srdiečok sme si uložili slová Pána Ježiša, že On je vzkriesenie a život. Posledný deň sme si odskúšali, že nielen chlebom, je človek živí. Pokrmom nášho tela môže byť chlieb, ale pokrmom nášho srdca môže byť sám Pán Ježiš. Ak v neho uveríme, potom už nebudeme nikdy hladní ani smädní lebo naše srdcia sa naplnia do úplnosti samotným Pánom Ježišom. S týmto zasľúbením sme sa v piatok rozišli do našich domovov.

Verím, že počas tohto tábora mnoho detí otvorilo svoje srdiečka Pánu Ježišovi a som Pánu Bohu veľmi vďačná, že sa v našom zbore našli ľudia, ktorí ochotne slúžili tejto veci. Ďakujem všetkým vedúcim: pánovi Farárovi, pani Kaplánke, Slávke Kleinovej, Kristínke Mrlianovej, Matúškovi Kleinovi, Radkovi Žiškovi, Marekovi Žiškovi, Sárke Gregovej, Katke Gajdošovej, Janke Tarageľovej, Esterke Šuchtárovej za ich obetavú prácu pri príprave i samotnej realizácii tábora. Ďakujem mládežníkom Dominike Mičovej, Kristínke Žiškovej, Oliverovi Žiškovi, Marekovi Žiškovi, Samkovi Gregovi, Lenke Gracovej, ktorí svojou návštevou nielen spestrili chvíle v tábore, ale pomohli aj pri realizácii hier a návštevy kúpaliska. Ďakujem už spomínaným kuchárôčkam a nákupcom ako i všetkým, ktorí svojou prácou prispeli k úspešnej realizácii detského biblického tábora 2019, ďakujem aj Vám všetkým, ktorí ste nás počas všetkých dní niesli na svojich modlitbách a hlavne ďakujem Pánu Bohu za jeho dobrotu a milosť, ktoré nás sprevádzali po všetky dni.

UPS HYBE

Pri príležitosti Zborového dňa Vás chce pozdraviť aj Urbárske pozemkové spoločenstvo Hybe, ktoré bolo založené ako spoločenstvo s právnou subjektivitou podľa zákona 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách s hlavným cieľom hospodáriť na spoločnej nehnuteľnosti tvorenej z 4310 ha lesa a 700 ha poľnohospodárskej pôdy – lúky a pasienky.

Hlavnou činnosťou pozemkového spoločenstva je hospodáriť na lesnom pôdnom fonde v zmysle platných lesných hospodárskych plánov a pri dodržaní všetkých predpisov lesníckej legislatívy.

O jeho kvalitách pri pestovaní lesa svedčí aj získané certifikáty FFC a PEFC (Slovenský systém certifikácie trvalo udržateľného obhospodarovania lesov). Ťažiskom činnosti spoločenstva je lesná výroba, teda pestovanie lesa a ťažba dreva.

Ďalšie činnosti ktoré spoločenstvo vykonáva podľa živnostenského zákona sú predaj surového dreva, diviny, reziva, poskytovanie služieb v doprave, ubytovanie na turistických chatách, služby v poľovníctve a spracovanie drevnej hmoty na píle.

Popri pozemkoch s lesnými porastmi vlastní spoločenstvo niekoľko nehnuteľností. Sú to administratívna budova v Hybiach, drevospracujúci podnik v Hybiach, Oblúková hala s garážami pre nákladnú dopravu a opravárenskou dielňou, horáreň vo Svidove, robotnícka ubytovna vo Svidove a Liptovskom Jáne, štyri turistické chaty a štyri poľovnícke útulne. Chaty ležia v turisticky veľmi lukratívnych lokalitách Nízkych a Západných Tatier.

UPS Hybe sa aktívne zapája do života v obci, o čom svedčí aj to že za svoju novodobú existenciu podporilo rôzne organizácie z obce sumou viac ako 160tis eur.

Ján Bukovinský
predseda UPS HYBE

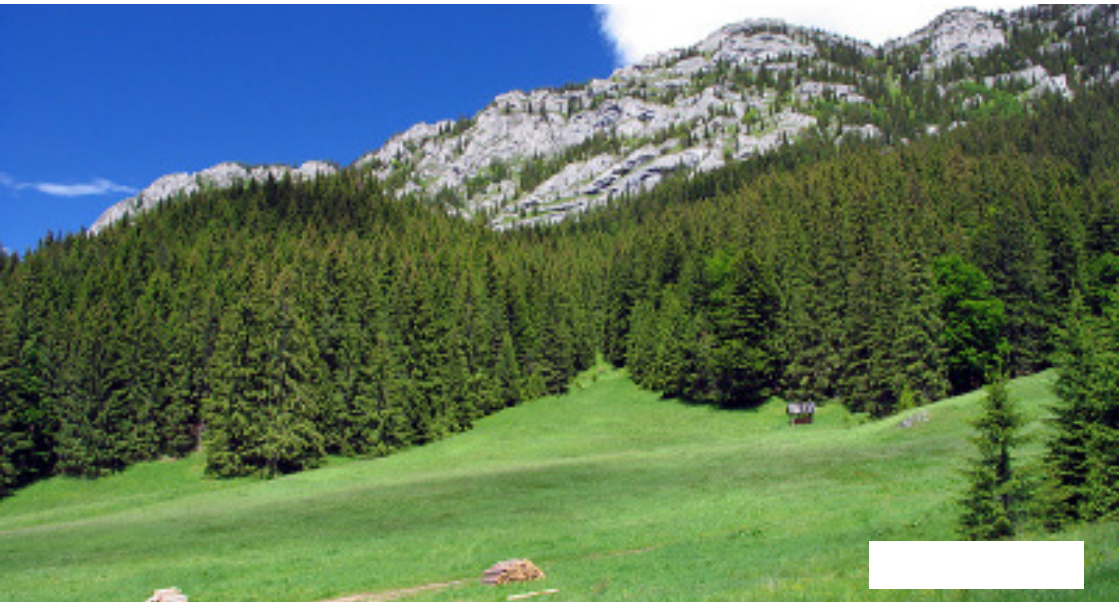

FARNOSŤ HYBE

Rímskokatolícka cirkev - farnosť HYBE

Všeobecne farnosť je určité spoločenstvo veriacich, natrvalo ustanovené v partikulárnej cirkvi, o ktoré pastoračná starostlivosť je pod autoritou diecézneho biskupa zverená farárovi ako jeho vlastnému pastierovi.

Konkrétne Rímskokatolícka farnosť Hybe patrí do spišského biskupstva v dekanáte Liptovský Mikuláš. Farský kostol je zasvätený Všetkým svätým.

unajší kostol Všetkých svätých bol postavený na začiatku 13. storočia a okolo roku 1265 bol už farským kostolom a bol zasvätený Všetkým svätým.

Roku 1265 uhorský kráľ Béla IV. dal obci Hybe medzi rozličnými privilégiami i privilégium voliť kňaza. V tom istom roku už slúžil kňaz v kaplnke (v terajšej sakristii) sv. omšu. Nedá sa zistiť, kde bola fara. Avšak roku 1765 bola prízemná na terajšom mieste poschodovej. Roku 1818 bolo nadstavané poschodie.

10. júna roku 1910 navštívil Hybe Emil Agar, spolupracovník pri revue „Der Architekt und die Kirche“. Jeho poznámky veľkej ceny sú tieto: „Sakristia kostola Všetkých svätých v Hybiach je pozostatkom prvého kostola. Tento prvý kostol bol zrušený ešte koncom XIII. storočia. Ku sakristii kostola (terajšej) bolo pristavané presbytérium nového kostola. Tým sa stalo presbytérium starého kostola sakristiou novému kostolu.

V XV. storočí dostalo presbytérium nové rebrá. V XVI. storočí - v rokoch 1638 -1643 prestavali loď kostola a neskôr boli rozšírené obloky.

V roku 1824 bola pristavená veža. Kamenná ohrada pochádza z druhej polovice 17. storočia a bola používaná ako provizórne opevnenie v časoch nebezpečenstva.

V roku 1927 bolo do chrámu zavedené elektrické osvetlenie a v roku 1934 bol chrám vymaľovaný a daná doň nová dlažba. V roku 1963 bol kostolík vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku.

Farnosť Hybe má celkovo 579 veriacich, kde 360 je z Hýb a 219 patrí do filiálok Čierny Váh, Svarín a Kráľova Lehota. Okrem farnosti Hybe kňaz spravuje aj farnosť Malužiná s filiálkami Nižná Boca a Vyšná Boca. ...

Pokrstených a zapísaných v matrike je nás síce oveľa viac, ale reálny počet veriacich, ktorí chcú slúžiť Bohu, je oveľa menší. Avšak každý z toho mála verných, sa na živote v našej farnosti podieľa nejakým spôsobom. Každá služba vychádza z ochoty srdca, talentov a darov Ducha Svätého. Slúžiť Bohu a veriacim sa dá rôznym spôsobom.

Službou pre všetkých je organistka, ktorá doprevádza spev veriacich počas svätých omší.

Počas rôznych sviatkov – Vianoc, odpustovej slávnosti a rôznych slávnostných príležitostiach je bohoslužba obohatená spevom sprevádzajúcim hrou na gitarách.

Dôležitým spojovacím článkom medzi kňazom a spoločenstvom veriacich je kostolník. A my ich máme troch ☺.

Vo farnosti je lektorská služba, ktorá zabezpečuje striedanie sa lektorov čítaním Božieho slova počas sv. omší. Farnosť má 8 lektorov. O čistotu a poriadok v našom kostole sa stará 6 striedajúcich sa skupín.

Manželské páry a zástupcovia jednotlivých rodín prinášajú pri každej nedeľnej sv. omši a sviatkoch, obetné dary – chlieb a víno, spolu s radosťami i trápeniami Bohu na oltár.

„Veľa robí ten, kto robí málo, ak robí to čo má...“ (Don Bosco)

V našej farnosti pôsobia tieto spoločenstvá:

Ružencové spoločenstvo - veriaci sa modlia sv. ruženec pred sv. omšou.

Spoločenstvo najsvätejšieho srdca Ježišovho

Farnosť dostala relikviu blahoslaveného Titusa Zemana, ktorú sme slávnostne umiestnili vo farskom kostole 15.9.2019. Každoročne na jar robíme vo farnosti **prosebné dni** - prosíme za rozličné ľudské potreby, najmä za zemskú úrodu, v prvom rade prosíme za požehnanie ozimín a na jeseň poďakovanie za úrodu. Aj tento rok bude nedeľa spojená s poďakovaním za úrodu.

Počas pôstneho obdobia máme každý piatok pobožnosti Krížovej cesty na rôzne témy a úmysly, napr. za pokoj v rodinách, za nenarodené deti, za chorých a trpiacich...

Počas adventu sa zodpovedné osoby s deťmi pripravujú na koledovanie detí eRka pod

názvom Dobrá novina, ktorá je spojená s finančnou zbierkou pre deti tretieho sveta. Tento rok to už bude jej 25. ročník. Deti našej farnosti vynechali asi len dva ročníky.

Farnosť má hospodársku radu farnosti a taktiež pastoračnú radu farnosti. Stretávame sa vtedy, keď treba niečo prejednať ohľadné kostola, farskej budovy, takže podľa potreby.

V posledných rokoch boli vykonané rekonštrukcie vo farskej budove a to zriadenie kancelárie, archívu, obnovenie kúpeľne, v kostole výmena osvetlenia- reflektory, nová elektrifikácia sakristie, do lavíc zavedené elektrické kúrenie – infražiariče. Každá oprava je finančne náročná. Vďaka patrí všetkým, ktorí prispeli vlastnou činnosťou, ale hlavne finančne.

Nepýtajme sa, čo máme robiť, aby bola farnosť „dobrá“, ale pýtajme sa, čo by nám mala farnosť – život v nej sprostredkovať – poskytovať:

Istotu, tak v osobnom ako aj v „sociálnom“ živote, spoločenstvo...oproti samote, orientáciu v otázkach života, priestor sebarealizácie – uplatnenie osobného obdarovania, pomoc rodičom v starostlivosti o rast viery deti, služobnú pomoc v niektorých fázach života a predovšetkým spásu.

Víziou do budúcna je rekonštrukcia farského kostola – sanácia omietok kostola, elektrifikácia, vymaľovanie kostola.... Ale predovšetkým vízia do budúcnosti je skôr ten rozmer duchovný.

Za vieru sa nemusíme hanbiť. Viera je niečo, čo nám aj v dnešnej dobe môže pomôcť riešiť život. Sv. Otec František povedal: kňaz má byť ten, ktorý sa z farnosti má snažiť a usilovať vytvoriť rodinu. Všetci máme túžbu aby táto vízia sa stala skutočnosťou a myslím, že do istej mieri sa nám to postupne a pomaly aj darí.

ThDr. PaedDr. PhDr. František Kočibal, PhD,
farár RKC

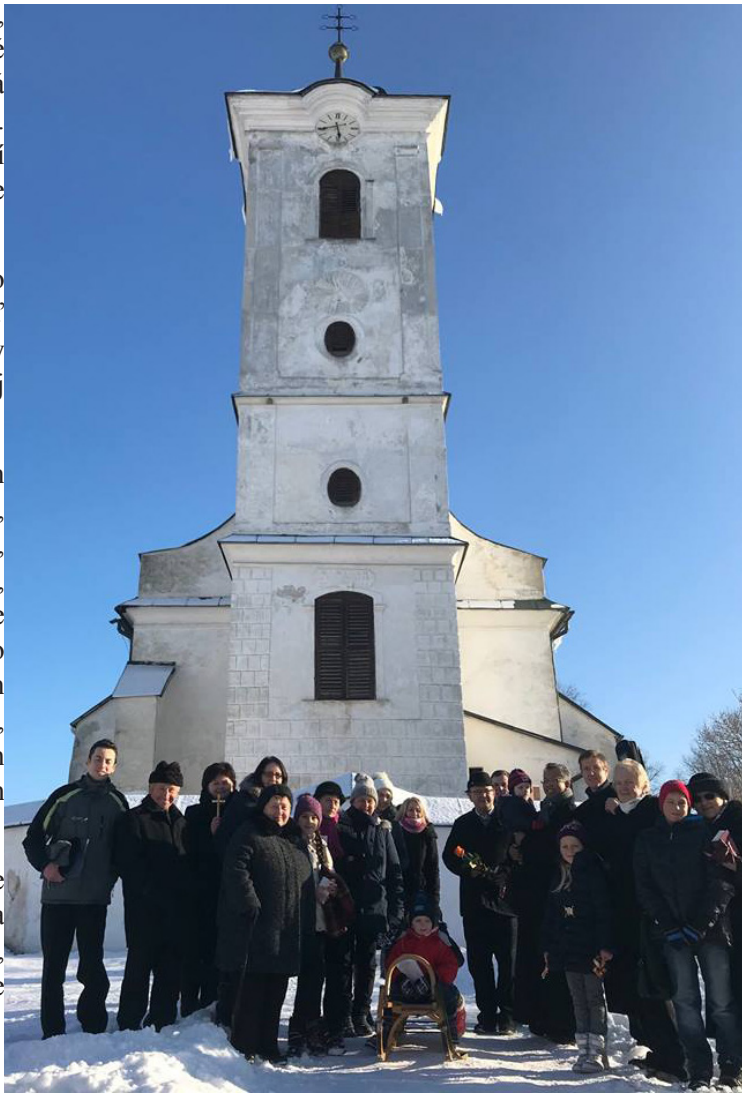

JDS HYBE

Cieľom našej organizácie je pomáhať pri príprave občanov na život a prácu v dôchodkovom veku. Organizovaním dobrovoľníckej činnosti vedie starších ľudí k vzájomnej pomoci pri uspokojovaní základných životných potrieb. Podporuje a rozvíja kultúrno-spoločenské aktivity v jednotlivých formách.

Naša organizácia má v súčasnom období 89 členov, pracujeme podľa plánu schváleného členskou schôdzou.

V tomto roku sa vytvoril turistický oddiel, ktorý vedie p. Eva Žišková. Sú tam skalní turisti v mladšom dôchodcovskom veku. V priebehu minulého a tohto kalendárneho roku zorganizovala už viaceré turistické výlety – Popradské pleso, Vodopád Skok, ľadové sochy na Hrebienku, Šútovský vodopád, hrad Trenčín, Strečno, Orava, Likava, Devín, návšteva Agrokomplexu v Nitre. Ešte máme pred sebou ďalšie výlety, ktoré sa pripravia po dohode s turistami.

Devín, 2019

SND, 2019

Trenčín, 2019

Oravský hrad, 2019

Nezabúdame ani na starších seniorov, pre ktorých sme pripravili návštevu divadla v Spišskej Novej Vsi, exkurziu do Národopisného múzea v Liptovskom Hrádku, či pečenie šišiek v čase Fašiang, posedenie pri príležitosti Dňa matiek v klubovni alebo Jánsku opekačku pod Peklom.

V septembri máme na pláne návštevu Banskej Bystrice spojenú s návštevou Múzea SNP, Deň kroja, Radvanský jarmok, ale aj návštevu hlavného mesta Českej republiky – výlet do stovežatej Prahy a tradičnú vianočnú kapustnicu.

Nakoľko sú tieto návštevy pre nás dôchodcov nákladnejšie, s financovaním nám veľmi pomáha Obec Hybe a miestne Urbárske pozemkové spoločenstvo Hybe, za čo im je vrelá vďaka. Ich finančná pomoc je neoceniteľná hlavne pri aktivitách väčšieho rozsahu.

Život dôchodcov ide ďalej a my chceme svojou „troškou“ prispieť k aktivitám v našej obci aj takýmto spôsobom.

„Ničoho sa staroba nesmie vystríhať väčšmi ako nečinnosti.“

Marcus Tullius Cicero

Daniela Pavelicová
predseda JDS Hybe

FUTBALISTI

V mene futbalového oddielu sa Vám prihovárame a zároveň chceme poďakovať za spoluprácu s ECAV Hybe.

Vždy, keď sa obrátime s prosbou o pomoc alebo výpožičku športového náradia /napr. futbalové bránky /, stretneme sa vždy s ochotou pomôcť.

My pri futbale sa snažíme, aby sme zapojili do športu čo najviac detí a sme hrdí na naše dve žiacke futbalové družstvá a prípravku. Je radosť pozerať sa na športujúce deti a tu patrí vďaka všetkým trénerom, ale aj rodičom.

V súčasnosti máme aj dve družstvá dospelých v spolupráci s obcou Kráľová Lehota a výsledkami sa snažíme čo najlepšie reprezentovať našu obec v súťaži. Chceli by sme vytvoriť tradíciu priateľských futbalových zápasov s výberom cirkví, čo už v minulosti bolo a tešilo sa to veľkej obľube medzi hráčmi, ako aj divákmi.

Na záver si zaželajme naďalej sa zlepšujúcu spoluprácu, dobré športové výkony a Božie požehnanie.

Hybskí futbalisti

POZDRAV OD STAROSTU

Milí občania,

jednou z priorít, s ktorou som vstupoval do funkcie starostu, bolo zlepšenie spolupráce a komunikácie medzi zástupcami cirkví a obcou. Som veľmi rád, že za necelý rok od môjho nástupu môžem konštatovať, že máme za sebou obdobie vzájomnej spolupráce s konkrétnymi výsledkami.

Sme malou obcou, kde sa všetci poznáme a aby sa nám tu dobre žilo, aby sme niečo spoločne vybudovali, na to si nemôžeme dovoliť nespolupracovať. Nemôžeme sa deliť na evanjelikov, katolíkov, družstevníkov, športovcov, či hasičov. Je životne dôležité, aby sme všetci, čo žijeme na tomto kúsku Liptova a ktorí máme vzťah k Hybiam, aby sme spolu vytvárali hodnoty, na ktoré by sme boli hrdí my, čo tu žijeme v súčasnosti, ale aj budúce generácie, pre ktoré sa raz stanú Hybe domovom.

Obec sa snaží získať finančné prostriedky cez rôzne projekty, nikdy však nevieme, či niektorý z tých projektov uspeje. Dôležité však je, aby sme našli spôsob, ako zachrániť a rozvíjať hodnoty, ktoré Hybe ponúkajú. Ak chceme zvýšiť kvalitu života obyvateľov a zvýšiť príťažlivosť obce, spolupráca medzi obcou a jednotlivými organizáciami je nevyhnutným predpokladom. Takéto partnerstvo má byť pochopením potreby spájania sa ľudí v obci a organizácií pre naplnenie cieľov, na ktorých máme všetci záujem.

Využijem túto príležitosť a podelím sa s Vami o výsledky spolupráce obce a cirkví. Začali sme prvým veľkým spoločným podujatím pod názvom Adventný podvečer, kde spolupracovali Evanjelická i Rímsko katolícka cirkev, Jednota dôchodcov, hasiči,

škola, RD, UPS a chceme v tejto tradícii pokračovať.

Ďalším veľkým výsledkom spolupráce obce a evanjelickej cirkvi bolo uskutočnenie prestavby evanjelickej časti základnej školy. Tu patrí moje poďakovanie všetkým zainteresovaným. Dohodli sme sa aj na realizácii plynovej prípojky, keď sa s budovou obecného úradu urobila prípojka aj k starej budove evanjelickej školy. Do blízkej budúcnosti máme pred sebou spoločnú veľkú výzvu zamyslieť sa nad jej využitím, ako aj využitím starého školského dvora. Dokážeme to len v prípade spolupráce – obec, Evanjelická cirkev, Rímsko - katolícka cirkev. Som presvedčený, že sa nám to podarí a bude to v prospech všetkých občanov našej obce.

Pre obec pod mojim vedením je samozrejmosťou poskytnúť priestory, či už na obecnom úrade, športovom areáli alebo v kultúrnom dome na organizovanie podujatí, ako bolo napríklad stretnutie evanjelického dorastu v máji 2019.

Možno sa vám zdá, že veľa spomínam vzájomnú spoluprácu a komunikáciu, ale to je základný a nevyhnutný predpoklad pre úspešný a šťastný život v našej obci.

Prajem všetkým mojim spoluobčanom, aby sme s jednotným myslením postupovali pri rozvoji a zveľaďovaní našej obce a spoločnými silami to zvládneme.

Váš starosta

TJ TATRAN HYBE

Život v Telovýchovnej jednote TATRAN Hybe.

História organizovanej telovýchovy v Hybiach siaha do r. 1924. Za vyše 90 rokov boli v nej organizované stovky športovcov i funkcionárov. Obyvatelia sa angažovali v rôznych športových odvetviach – futbal, lyžovanie, volejbal, cvičenie žien i mužov v telocvični, stolný tenis, turistika a ďalšie loptové hry .

Viackrát sa menil názov športovej organizácie, pamätníci ešte určite nezabudli na TJ Družstevník Hybe. V súčasnosti existujeme ako TJ TATRAN. Od revolučných udalostí po r.1989 sme zaregistrovaní ako samostatné občianske združenie s právnou subjektivitou. Činnosť zastrešuje centrálny výbor ale život v jednotlivých oddieloch si organizujú výbory oddielov. Vzhľadom na obmedzené zdroje financií, klesajúci počet obyvateľov a tým aj mladých ľudí ochotných venovať sa športovým aktivitám a funkcionárčeniu bez finančnej odmeny, klesol počet funkčných oddielov na dva. Sezónou 2017-2018 skončil činnosť stolný tenis.

Najväčšiu tradíciu má v dedine futbal. V pravidelných súťažiach máme družstvo dospelých a dve družstvá žiakov. Dospelí futbalisti od súťažného ročníka 2018-2019 postúpili do bývalej druhej triedy – teraz s názvom 7.liga. V premiérovom roku v tejto súťaži dosahovali veľmi dobré výsledky a skončili v tabuľke na piatom mieste. V tomto ročníku sa im darí menej, ale veríme že k zvratu dôjde a potiahnu sa do stredu tabuľky. Žiaci sú v dvoch vekových kategóriách: U 15 – veľký futbal – v predchádzajúcom ročníku skončili po jedinej prehre na druhom mieste. V malom futbale – U 11 sa žiaci umiestnili v strede tabuľky. Za družstvo U 11 hrajú aj dievčatá. Žiakom sa venujú ing. Vlastimil Kráľ, Miroslav Medvecký a Martin Mrlian. Dospelým zabezpečujú podmienky pre účasť v súťaži Mgr. Zdenko Michalides, Roman Šveda, ing. Peter Lehotský a ďalší, aj mladší chlapci. Od ročníka 2019-2020 futbalisti Kráľovej Lehoty hrajú v súťaži pod názvom Hybe B a navzájom si požičiavame hráčov. Spomeniem ešte jednu pravidelnú akciu usporiadanú futbalovým oddielom – každoročný futbalový turnaj dedinských štvrtí spojenú s guľáš CUPOM, ktorý pri tejto príležitosti usporiadal Hostinec u Pacha.

Lyžiarsky oddiel dosahuje výborné výsledky v majstrovských súťažiach v behu na lyžiach vo všetkých kategóriách. Počet aktívnych pretekárov sa stabilizoval – pretekajú žiaci aj dospelí. Sociálne podmienky na tréningový proces sa zlepšili tým, že majú k dispozícii budovu nad futbalovým ihriskom po čiastočnej rekonštrukcii financovanej obecným úradom, hoci stavebne sú vnútorné priestory nevyhovujúce a využívajú sa len v provizórnom režime. Okrem tréningového procesu a pretekania na lyžiach, lyžiarsky oddiel organizuje každoročne tradičný lesný beh o pohár starostu obce a podieľa sa na organizovaní pochodu na Bliesy – na lyžiach aj pešo. Minulej zimy sa tejto

akcie zúčastnilo na dva krát okolo 160 našich aj mimo Hýb bývajúcich občanov. Návštevníkmi je vysoko hodnotená úprava lyžiarskych tratí snežnými skútrami na Bliesy aj pri športovom areáli – na Múčke. Hybský lyžiarsky oddiel je v hodnotení v Liptovskej bežeckej lige na druhom mieste, medzi žiakmi sú najlepší Dominik Jariabek, Ján Adamov, Lucas Melich, Marína Gondová. V rámci bežeckého úseku Slovenskej lyžiarskej asociácie sa naši pretekári zúčastnili štrnástich pretekov Slovenského pohára a v záverečnom hodnotení v Levoči obsadili v rebríčku od prvých až po dvanáste miesto. Športový život lyžiarskeho oddielu organizujú Mgr. Pavol Gonda, Mgr. Andrea Šuchtárová, Mgr. Martina Škerdová. Veľkými podporovateľmi sú Ivan Melich, Igor Michalides a rodina Adamovcov z Malužinej. Ich zásluhou deti chodia na bicykle, sústredenia a niektorí boli aj na snehu vo Švédsku.

Telovýchovná jednota obhospodaruje lyžiarsky areál Pod Peklom. Vlek bol postavený v r. 1987. Musíme konštatovať, že domáci lyžiari idú v posledných rokoch na zjazdovku veľmi málo, aj keď niektoré zimy ešte bývajú dobré snehové podmienky. Na chate Pod Peklom si urobí posedenie veľa domácich hostí, ale niečo nám dajú zarobiť rôzne študentské partie na víkendové pobyty.

Telovýchova má obmedzený zdroj príjmov, preto si veľmi ceníme pomoc obecného úradu a Urbárskeho pozemkového spoločenstva. Tieto dva subjekty majú hlavnú zásluhu na tom, že väčší počet domácich obyvateľov má možnosť venovať sa užitočným pohybovým aktivitám, ktoré ich odtrhnú od obrazoviek televízorov a počítačov, pritiahnu ich k zmysluplnej činnosti.

Ing. Jaroslav Piovár,
predseda TJ TATRAN Hybe

DHZ HYBE

Dobrovoľný hasičský zbor –Hybe

Hasiči v našej obci vôbec nezaháľajú. S letom prichádza najaktívnejšie obdobie roka, obdobie súťaží a tréningov. Naše družstvo žien a družstvo mužov si chodí merať sily a testovať svoje zručnosti na súťaže v požiarnych útokoch nielen v regionálnych súťažiach, ale taktiež aj do Podtatranskej hasičskej ligy. Našu kondičku si udržujeme ako jednotlivci a dvojice na rozmanitých súťažiach "železných hasičov", ale aj na iných športových akciách medzi ktoré patrí napríklad aj Barlatón či Trvďák. Aby sme však mohli chodiť nielen na súťaže, ale taktiež pomáhať k jednotlivým zásahom ako sú napríklad požiare,záplavy, alebo udržiavacie práce v obci a požiarne hliadky v letných mesiacoch, musíme sa o svoju techniku celoočne starať a udržiavať ju v perfektnej kondícii. Autá, mašiny, vybavenie, hadice a iné potrebné veci chcú nielen náš čas ale aj peniaze a preto si chodíme privyrábať ako kolektív na rôzne brigády a organizujeme akcie ktoré prispievajú k rozmanitosti kultúrneho programu v našej obci ako sú obľúbené letné kino alebo hasičský ples. Radi spolupracujeme s ostatnými klubmi, združeniami a organizáciami a na vzniknutých akciách sa kolektív DHZ Hybe aktívne zúčastňuje. Aby sme boli schopní kvalifikovane vykonávať našu dobrovoľnícku činnosť chodíme na školenia, neprestávame sa vzdelávať a nadobúdať nové vedomosti a schopnosti, ktoré nám slúžia v praxi, napríklad aj pri každoročnej kontrole komínov našich občanov, ktorú vykonávame v rámci prevencie proti požiarom. Naši členovia sú vždy ochotní pomôcť , priložiť ruku k dielu a spolupodieľať sa na lepšom, kvalitnejšom a bezpečnejšom živote v našej obci. Naše krédo znie: **"Bohu na slávu, blížnemu na pomoc."**

Nikola Kleinová

Piatok

16:00 párty pre deti

18:00 večerný program –
vystúpi Slavomír Slávik
a Anna Belanji s kapelou

20:30 večerné kino

Sobota

14:00 So staršími po nešpore
na priedomí na lavičke
pri básničke a pesničke

15:00 veľká hra - súťaž tímov

18:00 spoločná večera

19:00 večerný program –
vystúpi Stano Gurka

Nedeľa

10:00 Služby Božie

Počas programu bude možné sa občerstviť čapovanou kofolou a pivom.

Do sobotňajšej **veľkej hry** sa môže zapojiť ktokoľvek, avšak je potrebné dopredu si vytvoriť tím, ktorý sa musí skladať z:

2 dospelých (1 muž & 1 žena)
1 dôchodcu
1 dieťaťa do 9 rokov
1 dieťaťa od 10-17 rokov

Mená členov a názov tímu treba odoslať mailom na adresu **ecavhybe@gmail.com** do **20.9. 2019.**

Program je pripravený pre všetky vekové kategórie - pre deti je pripravený **nafukovací hrad a vodný futbal.**